

[Ministeren for Grønland.]

forskellig vis, som vi ikke har herhjemme, også det skal være villigt indrømmet fra min side. Men når man bl.a. herfra nævner boligudgiften og udgiften til varme, så mener jeg nok, at disse elementer indgår i det grønlandske pristal allerede, og derfor er der taget højde herfor.

Jeg vil imidlertid være åben over for at overveje, hvorledes vi kan kulegrave disse problemer. Jeg har været glad for at notere den løbende debat fra 1971, som ikke mindst hr. Rosing og hr. Lars Emil Johansen jo med mellemrum har medvirket til ligesom at skubbe frem her i folketinget; en løbende debat, der har gået på netop lønudviklingen med udgangspunkt i landsrådets indstilling fra 1971 til dette folketing og med udgangspunkt i de forhandlinger, vi havde her dengang. Derfor synes jeg, det kan være rimeligt at se på disse ting. Det vil jeg da gerne overveje muligheden af og faconen på. Vi har jo, som det blev nævnt heroppefra, et udmærket udgangspunkt i den betænkning, som Grønlands landsråd har fremsendt til os her i efteråret, og som jeg da også har bemærket mig, men hvor jeg ikke finder, at de lovforslag, vi står med til behandling her, kolliderer med de hovedtanker, der er nedlagt heri.

Jeg vil nøjes med disse bemærkninger her, og så synes jeg, at jeg har givet dette tilsagn om at overveje. Vi kunne måske komme frem til, på hvilken måde det skulle ske, i et samråd under det kommende udvalgsarbejde. Det er da mit håb, at man i Grønland forstår, at lønudviklingen er noget, vi må være uhyre opmærksomme på, og navnlig må vi være opmærksomme på dem, der har de dårligste indkomster, altså dem inden for Grønlandsk Arbejdersammenslutnings område, og at det er dette område, der opvurderes særligt, når vi står ved krydspunkterne, ved korsvejen, og det er jo netop ved korsvejen, vi befinder os præcis i dag, når vi diskuterer lønudviklingen i Grønland.

Men jeg vil gerne give tilsagn om at møde frem, hvis det måtte ønskes, i udvalget og drøfte en række af de problemer, der er rejst fra denne talerstol i forbindelse med behandlingen her i dag af de to lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det udvalg, der den 3. marts er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium m. v.

(Lovforslag nr. 184. Fremsat 21/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

Bag dette lovforslags lange og indviklede navn gemmer sig en lov, der giver undervisningsministeren mulighed for at fastsætte, ved hvilke sygehuse undervisningen i kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium og til dels ved tandlægestudiet skal foregå.

Det er i øjeblikket således, at man for Københavns universitets vedkommende har den kliniske undervisning dels på rigshospitalet, dels på undervisningsenheder, der er knyttet henholdsvis til Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen. For Århus universitets vedkommende foregår den kliniske undervisning på Århus kommunehospital, på Marselisborg hospital, og for Odense universitets vedkommende på sygehuset i Odense.

Der er imidlertid ikke for de tre sygehusvæsen, de tre universitetsområder, ensartede ordninger. I København er det således, at staten yder en refusion for lønudgifter, lokaleudgifter og andre driftsudgifter efter nærmere fastsatte beregningsmetoder. I Århus har man helt fra 1952 haft en såkaldt undervisningssegeordning, hvorefter staten dækker udgifterne ved driften af et vist antal senge på Århus kommunehospital og på Marselisborg hospital, men for Odenses vedkommende findes der hverken en under-